

stændighed, at det er det Tidsrum i hvilket en anerkendt Sygekasse giver Understøttelse, at ingen Sygekasse virkelig giver for en mindre Tid, og at dette Lovforslag jo kun er, om jeg saa maa sige, et Supplement til Sygekasseloven i den Forstand, at vedkommende dog ikke paa een Gang skal have Understøttelse fra Sygekassen og den Ydelse, som dette Lovforslag giver, men at denne Lov begynder at virke fra det Tidspunkt, hvor Sygekasserne holde op med at virke. At vi ikke have etableret en Tvang til at indgaa i Sygekasserne, er ganske rigtigt, men det ligger i hele Lovforslagets Karakter, at der hverken mod Arbejdere eller Arbejdsgivere skal være en Tvang, men kun en Opfordring til at sikre sikre sig henholdsvis ved Sygekasser og ved Forsikring. — Jeg kan slet ikke være enig i det andet Punkt, det ærede Medlem fremdrog, om, at Ydelsen helst skulde være ens for alle. Det forekommer mig i Principet at være en Uretfærdighed; der maa tages Hensyn til de forskellige Arbejdedes Stilling med Hensyn til Løn, Dygtighed o. s. v. Og naar man saa siger, at det er vanskeligt at afgøre, er det netop af Hensyn hertil, at Lovforslaget har etableret et Arbejdsraad, sammensat paa en vistnok fuldt betryggende Maade, hvilket netop er Lovforslagets store og gode Side. Det nye og originale ved dette Lovforslag i Modsætning til alle andre Love om dette Forhold er dette, at Arbejdsraadet som en særlig sagkyndig, administrativ Domstol, om jeg maa bruge det Udtryk, her tager Affære og afgør efter sit sagkyndige Skøn alle de Tvivlsspørgsmaal, der kunne fremkomme. Man kan ikke komme til præcise Regler i alle Punkter, men man har et kvalificeret, godt sammensat Raad til at tage sig af Sagen, og det, tror jeg, er det bedste, man kan naa, i en Ordning som denne, naar man ikke vil stille Loven den absolut umulige Opgave at fastsætte fikse og bestemte Grænser. — Naar det samme ærede Medlem gjorde en Bemærkning om Simulation, tror jeg, det ærede Medlem har overset, at netop med Hensyn dertil er der sat en Begrænsning, saaledes at vedkommende ikke skal kunne trække en forbigaaende Arbejdsudygtighed ud over en bestemt Tid for at skaffe sig Dapenge for en længere Periode. I den Anledning er der i § 5 II. sat en bestemt Grænse af 13 Uger, altsaa ikke udover 26 Uger i det hele, og Arbejdsraadet har det i sin Magt — det er en af dets Opgaver — at stoppe for mulige Simulationer ved at sige: Nej nu erklære vi Manden for vedblivende

arbejdsdygtig! Og han faar da, hvad der skal ydes ham til den Tid. Jeg vil imidlertid opfordre det ærede Medlem til at formulere Forslag, som naturligvis bør tages under Overvejelse, forsaavidt der paa enkelte Punkter kan være Tale om Forandring.

Det Standpunkt, som de tre ærede Medlemmer, der i Fjor udgjorde Mindretallet, og som alle have haft Ordet, indtage, undrer mig noget. De erkende vel, at der er sket forskellige Forbedringer i Loven, men deres væsentligste Ønsker ere ikke opnaaede. Men disse væsentligste Ønsker fra de Herrers Side have intet Udtryk faaet. Der blev kun af dem stillet 3 Underændringsforslag, som vi ikke have kunnet gaa ind paa, men de vedrøre i alt Fald ikke de Punkter, de ærede Medlemmer fremdrog. Bortset fra disse Underændringsforslag har Mindretallet i Betænkningen jo erklæret sig mod Lovforslagets Fremme i det hele; men subsidiært, naar Lovforslaget skulde fremmes, have de kun stillet disse 3 Underændringsforslag, og der er kun et af dem, der er principielt, det er Spørgsmaalet om Næringsvejene. Særlig over for det ærede 2dte Medlem for 9de Kreds (Stilling) maa jeg tage en Forvaring, naar han udtalte, at nu skulde Sagen først undergives en omhyggelig Overvejelse. Dette er sket fra Flertallets Side absolut grundigt og meget omhyggeligt og gennem en meget trættende og langvarig Bearbejdelse, saa i den Henseende modtage vi ingen Bebrejdelser. — Naar det ærede Medlem mente, at der ikke var tilstrækkelig, statistiske Oplysninger; overser han vist, at Sagen ikke er ny; den har en meget gammel Historie i Danmark fra de forskellige Arbejderkommissioner, og der foreligger en Masse statistisk Materiale, om ikke just til de Punkter, det ærede Medlem fremdrog, saa dog i det hele af den Beskaffenhed, at vi føle os tilfredsstillede derved, som ikke vare ukendte med disse tidligere Forhandlinger, og vi have ikke kunnet tænke os nogen egentlig Nytte ved at opfordre Regeringen til at søge yderligere Oplysninger om, i hvor stort Omfang den frivillige Arbejderforsikring allerede finder Sted fra Arbejdsgivernes Side. Det forekommer os ikke nødvendigt, thi i jo højere Grad der nu fra alle eller fra mange honnøtte Arbejdsgivers Side finder en saadan Forsikring Sted, des mere er Loven jo i disse Arbejdsgivers Interesse, fordi den tvinger de andre, som nu ere gunstigere stillede i Konkurrencen, fordi de unddrage sig denne Byrde, til at underkaste sig samme Vilkaar. I jo højere Grad